

Amsterdam wil verbanning van Wallen-prostitutie en introductie van wietpas

Het hart van Amsterdam ontwikkelt zich tot speeltuin van de nieuwe surveillancestaat. Het stadscentrum is steeds meer het domein van verbodsregelingen, camera's en toezichthouders. Het gemeentebestuur heeft het groeiend toerisme tot object van controlezucht gemaakt. Zij werkt aan verplaatsing van de prostitutie in de fameuze Red Light District naar een 'Eroscentrum' in de periferie van de stad. Het nieuwste plan van burgemeester Halsema is een 'wietpas' voor coffeeshops om buitenlandse drugstoeristen de toegang te kunnen ontzeggen.

De Amsterdamse burgemeester Femke Halsema wil middels een 'toegangsbewijs voor softdrugs' buitenlanders de toegang tot de 166 Amsterdamse coffeeshops ontzeggen. Zij hoopt daarmee de cannabishandel en daarmee de verwevenheid van softdrugs en harddrugs beter onder overheidscontrole te kunnen krijgen. Halsema wil daarnaast het sterk gegroeide 'feesttoerisme' een halt toeroepen. Ze verschuilt zich achter klagende buurtbewoners die overlast ervaren. Het plan om via het i-criterium (Ingezetene criterium) buitenlanders de toegang tot de Amsterdamse coffeeshops te ontzeggen en de identiteitscontrole aan de deur stuit van diverse kanten op forse weerstand. Behalve uit de coffeeshopbranche zelf is er verzet bij buurtbewoners en verschillende partijen in de gemeenteraad. De nieuwe maatregel richting 'controlestad' legitimeert discriminatie van buitenlanders en behalve een principieel bezwaar zijn er een aantal negatieve externe effecten. De buitenlandse drugstoeristen zullen op zoek gaan naar drugs via de op dit moment nog zeer beperkte straathandel. Door de nieuwe drugsvraag kan de met criminaliteit omgeven ongecontroleerde straathandel fors groeien. Die groei legitimeert weer nieuwe zwaardere repressiemaatregelen in de Amsterdamse binnenstad.

Onderzoeksbureau Breuer & Intraval wees op de negatieve economische gevolgen voor de coffeeshops. De shops kunnen nu redelijk verdienen aan de naar schatting 1,75 miljoen drugstoeristen per jaar in de hoofdstad. Maar ze moeten daarvoor wel een exploitatievergunning a raison van € 2417,55 aanschaffen en de forse huren in de Amsterdamse binnenstad opbrengen.

Sinds jaren gaan er plannen rond om de prostitutie uit het wereldberoemde 'Red light district' op de Amsterdamse Wallen te verplaatsen naar een Eroscentrum in de periferie van de stad. Het gemeentebestuur heeft in 2020

acht potentiële locaties geselecteerd, waarbij twee in Amsterdam Zuidoost. Bij enkele locaties hebben burgercomités reeds protest aangetekend en zich samen met de Gemeenteraad en niet te vergeten de prostitutiesector zelf verzet tegen de verplaatsing.

De prostitutiesector heeft al sinds 1994 een eigen Prostitutie Informatie Centrum (PIC) aan het Oudekerksplein. Zij hebben destijds met ondernemers en bewoners de actiegroep 'Handen af van de Wallen' opgericht ter bescherming van de The Red Light district. De sexwerkers vrezen door verhuizing hun klandizie te verliezen en terecht te komen in een geïsoleerder en onveiligere werkomgeving. De seksindustrie op de Wallen is er de afgelopen decennia in geslaagd de regelzucht van de gemeentelijke overheid af te houden en hoopt ook deze nieuwste aanval op de libertijnse identiteit van het Amsterdamse stadshart te kunnen pareren.

Hoewel het gemeentelijke surveillance- en repressiebeleid in het Amsterdamse stadscentrum een decennialange traditie heeft is het de afgelopen jaren sterk toegenomen. Ontluisterend daarbij is het optreden van Groen Links burgemeester Femke Halsema, voorheen het feminiene symbool van een vrijzinnig liberaal beleid, die sinds de Coronademonstraties een repertoire aan zware repressiemaatregelen inzet en daarmee geregeld in conflict komt met haar eigen achterban in de gemeenteraad. Het Amsterdamse stadsbestuur bestaat sinds voorjaar 2022 uit een coalitie van PvdA, Groen Links en D66.

De stad Amsterdam is de afgelopen jaren langzaam teruggevallen van 'de meest vrije stad van de wereld' tot 'de stad waar niets mag'. De systematische aanval op tolerantie en verdraagzaamheid is tot beleid gemaakt. De gemeente schept een klimaat van nieuwe problemen, door haar oor steeds weer te laten hangen naar klagende buurtbewoners, die ongegeneerd hun eigen belang najagen. Mensen die in het toeristisch centrum van Amsterdam gaan wonen en klagen dat er teveel toeristen komen. Mensen die boven een terras gaan wonen en klagen dat er bezoekers op het terras zitten. Mensen die in het Wallengebied wonen, werken of uitgaan, terwijl ze tegen prostitutie zijn. Mensen die tussen de coffeeshops gaan wandelen en zich ergeren dat andere mensen die coffeeshops bezoeken en drugs gebruiken.

Amsterdam is een enerverende en historische stad, waar eeuwenlang buitenlanders en bezoekers kwamen. Een stad, die de afgelopen honderd jaar is uitgegroeid tot een van de belangrijkste culturele en toeristencentra van Europa. Amsterdammers zelf bezoeken overmatig historische steden als Parijs,

Barcelona of Praag. De afgelopen jaren brengen de inwoners uit andere Europese landen in toenemende mate een tegenbezoek en dan is het pijnlijk om hen niet welkom te heten. Amsterdam is immers niet het exclusief eigendom van bewoners en werkenden. Die groepen zullen het gebruik van de stad moeten delen met de 22,4 miljoen (2019) bezoekers en toeristen die jaarlijks het cultuur-historische centrum van Amsterdam ontdekken. Het is immers geen recht, maar een voorrecht om te wonen en te werken in wat voor liefhebbers nog steeds 'de mooiste stad van de wereld' is.